

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Som hr. Hjortnæs sagde, er det foreliggende lovforslag en konsekvens af bistandslovens indførelse af det enstrengede system. Efter det skal mødrehjælpsinstitutionerne jo nedlægges. For så vidt angår faderskabssager, foreslås det i lov om børns retsstilling, at moderen kan vælge at søge bistand enten fra sin hjemstedskommunes sociale udvalg eller fra amtskommunens socialcenter. Den samme valgfrihed foreslås i lov om svangerskabsafbrydelse og i lov om sterilisation og kastration, hvor den pågældende altså kan henvende sig enten til en læge eller til et amts socialcenter.

Den valgfrihed, der her angives, er noget, venstre lægger stor vægt på, og vi tilsiger vor velvillige behandling.

Jeg må måske i den forbindelse have lov til at stille justitsministeren et spørgsmål. Det fremgår af skrivelse af 14. marts 1973 fra landsudvalget for mødrehjælpens personale, at mødrehjælpen også beskæftiger sig med adoptionssager. Der er ikke i lovforslaget nævnt noget om dette. Jeg kunne måske få en bemærkning fra justitsministeren om dette.

Tange (FP):

Fremskridtspartiet er indforstået med, at der må træffes bestemmelser i anledning af, at mødrehjælpsinstitutionerne ophæves, men vi er lidt betænkelige ved den måde, hvorpå man vil have sagerne behandlet nu, at de skal lægges ud til socialcentre og samråd. Vi mener, at der måske kan være tale om, at sagerne kan behandles bedre og navnlig også lidt billigere andre steder, men det mener jeg vi skal se på i udvalget, og vi giver tilsagn om saglig deltagelse i udvalgsarbejdet.

Gunner Baunsgaard (RV):

Forinden bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976 vil det blive nødvendigt at få mødrehjælpens opgaver placeret, idet denne institution jo nedlægges. Det er helt i orden, at der på disse ømtålelige områder gives klienten en valgmulighed, således at der i forskellige sager kan vælges mellem lægen og det kommunale socialudvalg eller det amtskommunale socialcenter.

Fru Grethe Philip har tidligere rørt ved

problemet omkring seksualvejledningen, sidst ved første behandling af lovforslaget om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, og dette problem vil jeg gerne gøre opmærksom på. Men vi er fra det radikale venstre positivt indstillet over for lovforslagets intentioner og går gerne ind i et udvalgsarbejde herom.

Hagen Hagensen (KF):

Det er nødvendigt, at der lovgives på dette felt, således at man får klaring over, hvordan forholdene fremover skal ordnes. Det er også naturligt, at der gives en valgfrihed, men på den anden side er det også et spørgsmål, om man ikke, i hvert fald hvad faderskabssager angår, burde samle anmeldelserne ét sted for derefter at sprede dem, idet jeg godt kan se, at der kan være grund til, at man ikke skal kunne forlange, at den pågældende skal have sin sag behandlet i hjemstedskommunen. Men jeg tror, det vil gå ud over det samlede billede, hvis vi ikke har ét sted, hvor man registrerer alt, og jeg kunne i den forbindelse måske tænke mig, man opretholdt denne ordning, at det var til politimesteren, man gav den første besked, og derefter var valgfriheden til stede med hensyn til, hvor sagen videre skulle behandles.

Noget tilsvarende kan måske gøre sig gældende for nogle af de andre lovbestemmelers vedkommende, men jeg tror, det egner sig bedst til drøftelse i udvalget. I øvrigt trænger loven rent sprogligt til at blive så klar, at alle kan forstå, hvortil det er, de skal rette henvendelsen. Det er den ikke i øjeblikket. Der er mange mennesker, der har kunnet finde ud af meget i denne verden, også de forhold, som denne lovgivning rører ved, men på den anden side skulle de også gerne vide, hvor de kan få bistanden og hjælpen bagefter.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan erklære mig enig med den sidste ordfører, hr. Hagen Hagensen, om, at det er meget vigtigt, at denne lovtækt bliver så klar og tydelig, at ikke én af dem, der måtte blive omfattet af den, er i tvivl om, hvad det er, der står i den.

Jeg er også enig i, at begreberne socialcenter og socialudvalg — er det primær-